

πατριώτην του Σμιδτ φέροντα εἰς τὰς ἀγκάλας μικρὸν κοράσιον. Τότε ἀνεμνήσθη τῆς ἐπισκέψεως τῆς Γάττας καὶ πρὶν ἢ ὁ Σμιδτ ἀνοίξῃ τὸ στόμα εἶπεν αὐτῷ:

— Καὺμένε φίλε μου, γνωρίζω τὰ πάντα· ἡ σύζυγός σου ἀπέθανε κατὰ τὸν διάπλουον καὶ πρὶν ἀποθάνῃ ἤλθε καὶ μοῦ ἐπαρουσίασε τὴν μικράν σου κόρην διὰ νὰ φροντίσω περὶ αὐτῆς. Ἰδοὺ ἡ ἡμερομηνία καὶ ἡ ὥρα.

Ἦτο ἀκριβῶς ἡ ἡμέρα καὶ ἡ στιγμή ἡ σημειωθείσα ὑπὸ τοῦ Σμιδτ ἐπὶ τοῦ πλοίου.

Εἰς τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ περὶ τῶν φαινομένων τῆς Μαγείας, δημοσιευθὲν κατὰ τὸ 1864 ὁ Γκουζενώ δὲ Μουσῶ ἀναφέρει τὸ ἐπόμενον γεγονός, πιστοποιῶν τὴν ἀπόλυτον αὐτοῦ ἀλήθειαν.

Ὁ σὲρ Ροβέρτος Βρούς, καταγόμενος ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐνδόξου σκωτικῆς οἰκογενείας ὑπηρετεῖ ὡς ὑποπλοίαρχος ἐπὶ τινοῦ πλοίου. Μιᾶ τῶν ἡμερῶν ἐνῷ ἔπλεε πρὸς τὴν Νέαν Γῆν καὶ κατεγίνετο εἰς ὑπολογισμούς, ἐνόμισεν ὅτι εἶδε τὸν πλοίαρχόν του καθήμενον πρὸ τοῦ ἀναλογίου του, παρατηρήσας ὁμῶς μετὰ προσοχῆς, εἶδεν ὅτι ἐκεῖνος ὃν ἔβλεπεν ἦτο ξένος, οὐ τὸ βλέμμα ψυχρῶς προσηλωμένον ἐπ' αὐτοῦ τὸν ἐξέπληξεν. Ὁ πλοίαρχος παρ' ᾧ ἀνῆλθεν, εἶδε τὴν ἐκπληξίν του καὶ τὸν ἠρώτησεν τί τὸ αἴτιον ταύτης.

— Ἀλλὰ τότε ποῖος εἶνε πρὸ τοῦ ἀναλογίου σου;

— Κανείς.

— Ὅχι, εἶνε κάποιος· μήπως εἶνε κανεὶς ξένος; ἀλλὰ πῶς;...

— Ὁνειρεύεσαι ἢ μὲ περιπαίζεις;..

— Καθόλου· καταβῆτε κάτω νὰ τὸν ἰδῆτε.

Κατέρχονται, ἀλλ' οὐδένα βλέπousι καθήμενον πρὸ τοῦ ἀναλογίου.

Ἐρεύνησαν πανταχοῦ εἰς τὸ πλοῖον, ἀλλ' οὐδένα ξένον ἀνεύρον.

— Ἐν τούτοις ἐκεῖνος τὸν ὑποῖον εἶδα ἐγὼ ἔγραφεν εἰς τὴν πλάκα σου θὰ εἶνε ἀκόμη τὸ γράψιμόν του, εἶπεν ὁ Βρούς.

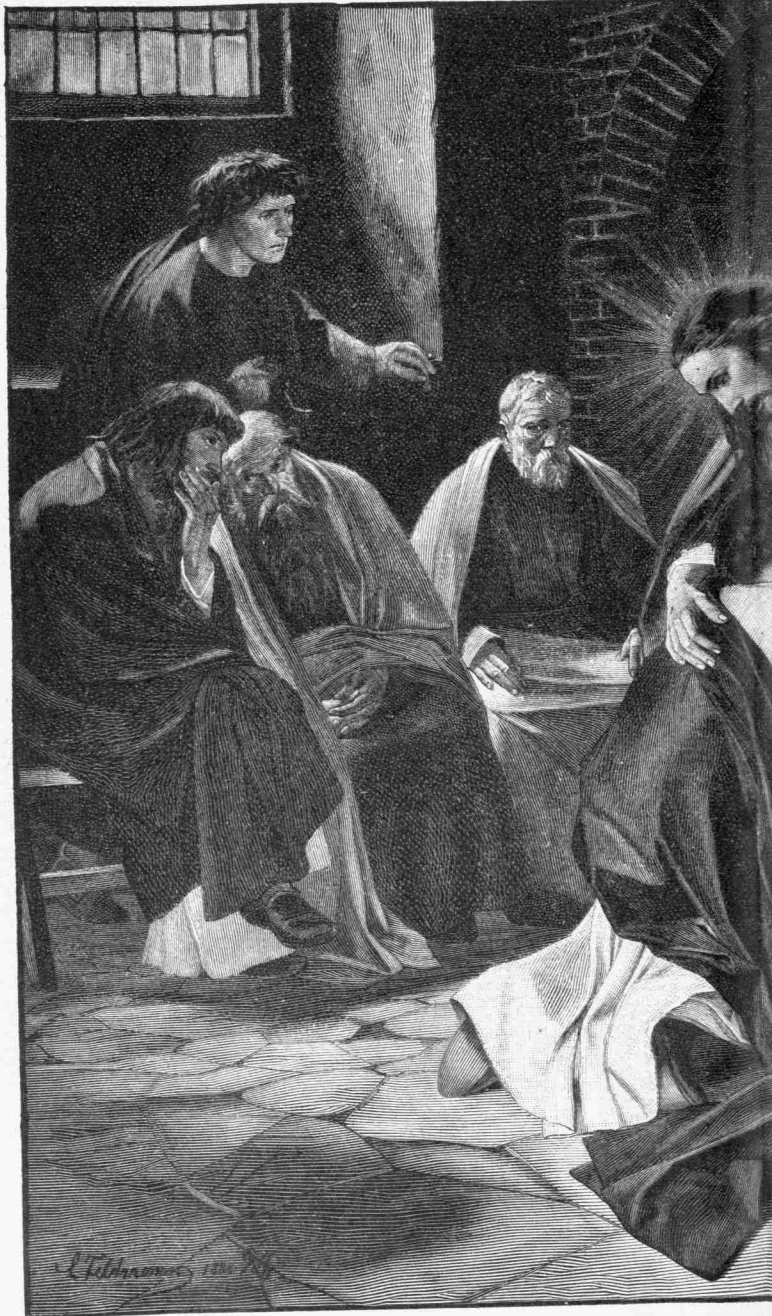
Παρετήρησαν εἰς τὴν πλάκα καὶ εὗρον γεγραμμένας τὰς ἐξῆς λέξεις: «Steer to the north-west» ἥτοι «κυβέρνα πρὸς βορειοδυτικὴν διεύθυνσιν.»

— Ἀλλ' αὐτὸ τὸ γράψιμον εἶνε ἰδικόν σου ἢ κανὸς τῶν ἐν τῷ πλοίῳ;

— Ὅχι.

Ἐκαστος παρεκλήθη νὰ γράψῃ τὴν αὐτὴν φράσιν καὶ οὐδεμία γραφὴ ὁμοίαζε πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς πλάκας.

— Ἐστω ἅς ὑπακούσωμεν εἰς τὴν παραγγελίαν τῶν λέξεων αὐτῶν· κυβερνᾶτε τὸ πλοῖον πρὸς βορειοδυτικὴν διεύθυνσιν· ὁ ἄνεμος εἶνε καλὸς καὶ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐπιχειρήσωμεν αὐτὸ τὸ πείραμα.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΟΥ Κ
Εἰκὼν Α.

Μετὰ τρεῖς περίπου ὥρας ὁ σκοπὸς ἀνήγγειλεν ὅτι προσήγγιζον εἰς ὅρος τι ἐκ πλωτοῦ πάγου, ἐφ' οὗ ἔβλεπε προσκεκολλημένον πλοῖόν τι κατεστραμμένον, πλήρες ἐπιβατῶν ὅπερ, ὡς ἐγνώσθη κατόπιν προήρχετο ἐκ Κουεβέκας καὶ διευθύνετο εἰς Λιβερπούλην· οἱ ἐπιβάται αὐτοῦ μετηνέχθησαν διὰ λέμβου ἐπὶ τοῦ πλοίου τοῦ Βρούς.

Καθ' ἣν στιγμὴν εἰς τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνήρχετο εἰς τὸ διασῶσαν αὐτοὺς πλοῖον, ὁ Βρούς ἀνεσκίρτησε καὶ ὠπισθοδρόμησε σφόδρα συγκεκινημένος. Ἀνεγνώρισε τὸν ξένον, ὃν εἶχεν ἴδει χαράσσοντα τὰς λέξεις

Υ ΚΑΙ Ο ΘΕΟΣ ΜΟΥ (Ἰωάν. Κ', 29)

Α. Φελέμαν

ἐπὶ τῆς πλακός. Ἀνέφερεν εἰς τὸν πλοίαρχόν του τὸ νέον περιστατικόν.

— Εὐαρεστήθητε νὰ γράψητε τὰς λέξεις: Steer to the north—west ἐπ' αὐτῆς τῆς πλακός, εἶπε πρὸς τὸν νέηλιν παρουσιάζων πρὸς αὐτὸν τὴν ὄψιν τῆς πλακός ἐφ' ἧς οὐδὲν ἦτο γεγραμμένον.

Ὁ ξένος ἐχάραξε τὰς ζητηθείσας λέξεις.

— Καλῶς· ἀναγνωρίζετε ὅτι αὕτη εἶνε ἡ συνθήκη γραφῆ σας; εἶπεν ὁ πλοίαρχος ἐκπλαγείς ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῶν δύο γραφικῶν χαρακτήρων.

— Ἄλλ' ἀπὸ μὲ εἶδετε νὰ τὸ γράψω!.. Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ἀμφιβάλλητε;

Ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως ὁ πλοίαρχος ἔστρεψε τὴν πλάκα ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους καὶ ὁ ξένος ἔμεινεν ἐμβρόντητος βλέπων εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη τὴν ἰδίαν αὐτοῦ γραφὴν.

— Ὡνείρεύθητε ὅτι ἐγράφετε εἰς αὐτὴν τὴν πλάκα; εἶπε πρὸς τὸν γράψαντα ὁ πλοίαρχος τοῦ ναυαγῆσαντος πλοίου.

— Ὅχι· τοῦλάχιστον δὲν τὸ ἐνθυμοῦμαι ποσῶς.

— Τί ἔκαμνε κατὰ τὴν μεσημβρίαν ὁ ἐπιβάτης αὐτός; ἠρώτησε τὸν συνάδελφόν του ὁ πλοίαρχος τοῦ διασώσαντος αὐτὸν πλοίου.

— Ἐπειδὴ ἦτο πολὺ κουρασμένος ὁ ἐπιβάτης περὶ οὗ ὁ λόγος ἀπεκοιμήθη βαθέως· καθόσον δὲ ἐνθυμοῦμαι συνέβη τοῦτο μικρὸν πρὸ τῆς μεσημβρίας. Μετὰ μίαν ὥραν τὸ πολὺ ἀφυπνίσθη καὶ μοι εἶπεν: «Πλοίαρχε, θὰ σωθῶμεν σήμερον!» προσέθηκε δέ: Ὡνείρεύθην ὅτι εὕρισκόμην ἐπὶ τινος πλοίου, τὸ ὅποιον ἤρχετο εἰς βοήθειάν μας.» Περιέγραψε τὸ πλοῖον καὶ τὴν ἐξάρτυσίν του, πρὸς μεγάλην δ' ἡμῶν ἐκπλήξιν ὅτε σὰς εἶδομεν πλέοντας πρὸς ἡμᾶς ἀνεγνωρίσαμεν τὴν ἀκρίβειαν τῆς περιγραφῆς. Τέλος αὐτός ὁ ἐπιβάτης εἶπε: «Τοῦτο ἰδίως μὲ ἐκπλήττει ὅτι ὅσα βλέπω ἐδῶ μοι φαίνονται γνωστά καὶ οἰκεία, ἐνῷ οὐδέποτε ἦλθον.»

Ὁ βαρῶνος Δυποτέ εἰς τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ περὶ «ζωϊκοῦ μαγνητισμοῦ» ἀναφέρει τὸ ἐπόμενον γεγονός, δημοσιευθὲν τὸ 1814 ὑπὸ τοῦ διασήμεου Γιούγκ Στίλλιγκ, ὅστις τὸ ἔκρουσε παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου παρτηρητοῦ, τοῦ βαρῶνου Σούλτζα, κλειδούχου τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας.

Ἐπέστρεφεν εἰς τὴν κατοικίαν του ἐν ἐποχῇ θέρους περὶ τόμεσον Ἰουνίου, ὥραν κατὰ τὴν ὅποιαν ἐπικρατεῖ ἀκόμη ἀρκετὸν φῶς ἐν Σουηδίᾳ ὥστε νὰ δύναται τις ν' ἀναγνώσῃ καὶ τοὺς πλέον μικροὺς τυπογραφικοὺς χαρακτήρας: «Ὅτε ἔφθασα, εἶπεν, εἰς τὸ κτῆμά μου, ὁ πατήρ μου ἦλθε πρὸς ὑπάν-

τησίμ μου εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ κήπου· ἔφερε τὴν συνήθη ἐνδυμασίαν, ἐκράτει δὲ εἰς τὴν χεῖρα ῥάβδον, ἣν εἶχε γλύψει ὁ ἀδελφός μου. Τὸν ἐχαιρέτισα καὶ συνδιελέχθημεν ἐπὶ πολὺ ὁμοῦ. Ἐφθάσαμεν τοιοῦτοτρόπως μέχρι τῆς οἰκίας καὶ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ θαλαμῶ- του Εἰσελθὼν εἰς αὐτὸν εὗρον τὸν πατέρα μου ἐκδε-